

De vandrer videre ... og pludselig rejser klippefulde bjerge sig foran dem.

”Far, skal vi over de der bjerge?” spørger Toya.

”Ja, det skal vi. Kom så, vi må videre,” svarer han.

Fars ord genlyder mellem bjergene: *Kom så, videre ...*

kom så, videre ...

Klokkens ringlen giver også ekko:

klingeling ... klingeling ... klingeling ...